

Returadresse: De Gule Sider A/S, Rødovrevej 241, 2610 Rødovre

IT- og Telestyrelsen

i-tsk@itst.dk

19. december 2006

Forslag til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet (præcisering af reglerne om forsyningspligt og nummeroplysningsdatabaser)

IT- og Telestyrelsen (ITTS) har den 28. november 2006 sendt ovennævnte lovforslag i høring.

De Gule Sider A/S (herefter "De Gule Sider") afgav den 31. oktober 2006 bemærkninger til ITTS's "Forsyningspligtanalyse 2006" på baggrund af hvilken lovforslaget bl.a. er baseret. De Gule Siders høringssvar i oktober indeholdt bl.a. anbefaling om, at nummeroplysningstjenester fjernes fra TDC's forsyningspligt, og at 118-nummeret inddrages efter en overgangsperiode.

De Gule Sider fastholder de bemærkninger, der er fremsat i brevet af 31. oktober 2006, og vil nedenfor supplere og uddybe sine bemærkninger af 31. oktober 2006 og fremkomme med specifikke bemærkninger til lovforslagets bestemmelser om forsyningspligt i relation til nummeroplysningstjenester.

Høringssvaret er disponeret som følger:

1. Sammenfatning
2. De Gule Sider
3. Bemærkninger til lovforslaget
 - 3.1 Direktivet
 - 3.2 Forsyningspligten for TDC er med overvejende sandsynlighed direktivstridig
 - 3.3 118-nummeret kan nedlægges
 - 3.4 Konsekvenser af en vedtagelse af lovforslaget

Sammenfatning

- 1) Lovforslaget indebærer en opretholdelse af den gældende regulering af forsyningspligtvirksomheder og af 118-nummeret, hvilket med overvejende sandsynlighed er i strid med forsyningspligtdirektivet ("Direktivet")

De Gule Sider A/S
Rødovrevej 241
2610 Rødovre

Tlf. 70 10 36 36
Fax 70 11 36 36

Direktionssekretariat

Tlf. 36 36 10 10
Fax 36 36 10 12

degulesider.dk
lsme@dgs.dk

- 2) Det er De Gule Siders vurdering, at der er en betydelig risiko for, at lovforslaget – såfremt det måtte blive vedtaget i den nu foreliggende form – i tillæg hertil vil dræbe konkurrencen, hvilket i givet fald samfundspolitisk vil føre til væsentligt ringere produktstandarder og dermed i sidste ende vil være til skade for forbrugerne.

AD 1) En opretholdelse af den gældende ordning vil med overvejende sandsynlighed være direktivstridig.

Direktivet pålægger staten en pligt til at sørge for, at nummeroplysningstjenester er tilgængelige for slutbrugerne.

Der findes i Direktivet to helt centrale "rettesnore" for, hvordan staten skal opfylde denne pligt:

- a) Udgangspunktet er, at markedet skal "klare" forsyningspligten, og at staten kun – som en undtagelse – kan pålægge virksomheder forsyningspligt, når markedet ikke kan efterkomme behovet.
- b) Pålæggelse af forsyningspligt må ikke være konkurrenceforvridende, og hvor en konkurrenceforvridning er uomgængelig, skal den mindst konkurrenceforvridende løsning vælges.

Ad a)

Markedet kan opfylde slutbrugernes behov for nummeroplysningstjenester, idet en række operatører udbyder mindst lige så gode produkter. Der er derfor ikke hjemmel til at pålægge en virksomhed forsyningspligt.

Ad b)

Udpegningen af TDC – eller en anden udbyder – som forsyningspligtig udbyder af nummeroplysningstjenester kombineret med retten til det 3-cifrede kortnummer, 118, fra monopoltidens dage, gør det de facto umuligt for konkurrenter til 118-tjenesten at trænge ind på markedet og få fodfæste. De Gule Sider har prøvet og forsøger ind til videre fortsat at få fodfæste, men må konstatere, at selskabets markedsandel er forsvindende lille.

Hvis det – i strid med De Gule Siders opfattelse – fastholdes, at det er nødvendigt at udpege en forsyningspligtig virksomhed, der skal udbyde en nummeroplysningstjeneste, skal 118-nummeret tilbagekaldes, idet det bemærkes:

- at 118-nummeret "dræber" den i forvejen begrænsede konkurrence på markedet,
- at der ikke er pligt til at sammenkæde forsyningspligten med 118-nummeret,
- at det følger utvetydigt af Direktivet, at staten skal vælge den mindst konkurrenceforvridende løsning; det vil her sige udpegningen af en forsyningspligtig virksomhed uden 118-nummeret, og
- at der er mulighed for, at en nummeroplysningstjeneste kompenseres for de beregnede nettoomkostninger.

De Gule Sider vil i lyset af det anførte overveje at klage til EU-Kommissionen, hvis lovforslaget vedtages i sin nuværende form.

ad 2) Konkurrence nu eller aldrig

Hvis lovforslaget vedtages i sin nuværende form, vil "slaget" om konkurrence på markedet for nummeroplysningsydelser formentlig være tabt for de aktører, der endnu ikke har opgivet at konkurrere med TDC's 118-nummer.

Strømningerne i EU tilsiger, at Danmark formentlig på et senere tidspunkt vil være direkte forpligtet til at fjerne forsyningspligten.

I lyset af, at antallet af opkald er halveret de sidste 5 år, er det "nu eller aldrig", at forsyningspligten for TDC og 118-nummeret skal tilbagekaldes. Det er ganske enkelt for sent at afvente en kommende ændring af EU's regler, da de alternative operatører til den tid formentlig vil finde, at markedet er for lille til, at det kan være økonomisk rentabelt at ofre væsentlige opstartomkostninger på at trænge ind på markedet.

Hvis forsyningspligten for TDC og 118-nummeret ikke tilbagekaldes, vil der ingen produktudvikling være og intet konkurrencepres – resultat: der sidder én gammel monopolist tilbage.

2. De Gule Sider

De Gule Sider er et helejet datterselskab i European Directories SA-koncernen, som er en europæisk aktør inden for nummeroplysningstjenester i bred forstand og med stor erfaring fra andre lande. De Gule Sider hed tidligere TDC Forlag A/S, men tog i forlængelse af European Directories SA's køb af TDC Forlag A/S i november 2005 navneforandring til De Gule Sider (april 2006).

De Gule Sider udbyder trykte, elektroniske og opkaldsbaserede nummeroplysningstjenester, herunder den opkaldsbaserede nummeroplysningstjeneste 1810, (fra 2003), den automatiske opkaldsbaserede nummeroplysningstjeneste 1811 (fra 1997), den elektroniske nummeroplysningstjeneste www.degulesider.dk (fra 1996), wap-portalen <http://mobil.dgs.dk> (2004), SMS-tjenesten 1810 (2005) og i alt 104 forskellige telefonbøger dækkende hele Danmark; alle tjenester og produkter, som tidligere blev markedsført af TDC Forlag A/S.

Selvom markedet er delvist liberaliseret er markedssituationen den, at forsyningspligtudbyderen, TDC (118-nummeret), har en uoverstigelig konkurrencefordel, der med al tydelighed kommer til udtryk i en estimeret markedsandel på ca. 95 %. De resterende ca. 5 % af markedet deles af De Gule Sider og Tele2 (1818-nummeret).

3. Bemærkninger til lovforslaget

En vedtagelse af lovforslaget vil bl.a. indebære

- at udbud af en udtømmende nummerfortegnelse og en landsdækkende nummeroplysningstjeneste fortsat vil være forsyningspligtige tjenester, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, jf. § 16, stk. 2, nr. 5, og
- at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler, der bl.a. kan reducere omfanget af forsyningspligtudbyderens ydelser, forudsat ydelserne – eller tilsvarende ydelser – allerede er tilgængelige, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, jf. § 16, stk. 5.

Det fremgår af høringsnotatets side 12¹, jf. ITTS's Forsyningspligtanalyse 2006, afsnit 9.3.1-9.3.2, at det er ITTS's opfattelse, at det ikke er muligt at tilbagerulle forsyningspligten for nummeroplysningstjenester på grund af de bindinger, som Medlemsstaterne er pålagt i medfør af Direktivet.

Videre synes ITTS at være af den opfattelse, at udgangspunktet efter Direktivet er, at medlemsstaterne har pligt til at pålægge en eller flere virksomheder en forsyningspligt for de respektive kategorier af forsyningspligtydelser.

Det er De Gule Siders vurdering, at ITTS' begrundelse for at opretholde forsyningspligten ikke er i overensstemmelse med Direktivets "rettesnore" for, hvordan staten skal opfylde sin forsyningspligt efter Direktivet, hvilket De Gule Sider redegør for i det følgende:

- 3.1 Direktivets udgangspunkt er, at markedet selv skal klare udbuddet af forsyningspligtydelser, og at der kun kan pålægges en virksomhed forsyningspligt, når det er nødvendigt,
- 3.2 Forsyningspligten for TDC er med overvejende sandsynlighed direktivstridig, da den er stærkt konkurrenceforvridende og markedet som nævnt selv kan sikre udbuddet af nummeroplysningstjenester,
- 3.3 Der ikke er juridiske hindringer for at nedlægge 118-nummeret ligesom hensyn til alarmtjenesten (112) ikke hindrer dette.
- 3.4 Det vil få alvorlige konsekvenser for markedet og forbrugerne, hvis lovforslaget vedtages i dets nuværende form

3.1 Direktivets udgangspunkt

Direktivet pålægger *Medlemsstaterne* en pligt til at opfylde en forsyningspligt, dvs. at sikre, at ydelser omfattet af Direktivets Kapitel II (forsyningspligtydelser) stilles til rådighed for alle slutbrugere, uanset hvor de befinder sig, til en rimelig pris, jf. artikel 3, stk. 1, jf. artikel 1, stk. 1. Tjenester i form af bl.a. en udtømmende nummerfortegnelse - i enten trykt og/eller elektronisk form - jf. artikel 5, stk. 1, litra a), og en nummeroplysningstjeneste, jf. artikel 5, stk. 1, litra b), er nogle af de forsyningspligtydelser, der er oplistet i Kapitel II.

Det følger af Direktivets formålsbestemmelse, at Medlemsstaterne skal opfylde deres forsyningspligt gennem konkurrence, og at de skal tage højde for de tilfælde, hvor slutbrugernes behov ikke opfyldes tilfredsstillende af markedet, jf. artikel 1, stk. 1. Videre stiller Direktivet krav om, at Medlemsstaternes opfyldelse af forsyningspligten skal ske uden at forvride konkurrencen, jf. artikel 1, stk. 2.

Det følger af Direktivets artikel 3, stk. 2, at Medlemsstaterne i deres valg af måden, hvorpå de vil sikre opfyldelsen af deres forsyningspligt, har pligt til at minimere konkurrenceforvridninger. Det vil sige, at Medlemsstaterne har pligt til på den mindst konkurrenceforvridende vis at finde frem til, hvordan de mest effektivt opfylder deres forsyningspligt. Direktivet pålægger som udgangspunkt ikke Medlemsstaterne en pligt til at pålægge en eller flere virksomheder en forsyningspligt i relation til ydelser omfattet af Kapitel II, idet det følger af Direktivets artikel 8, at Medlemsstaterne *kan* påføre en eller

¹ "IT- og Telestyrelsen skal i relation til den opkaldsbaserede nummeroplysningstjeneste henvise til de bindinger, der ligger i EU's forsyningspligtdirektiv."

flere virksomheder en forsyningspligt til opfyldelse af Medlemsstaternes pligter efter Direktivet.

Sammenfattende fremgår det direkte af Direktivets ordlyd, at konkurrence er udgangspunktet, når Medlemsstaterne skal opfylde deres forsyningspligt, og at det kun er i de situationer, hvor markedet ikke på tilfredsstillende vis kan opfylde brugernes behov, at Medlemsstaterne kan vælge at pålægge en eller flere virksomheder en forsyningspligt.

Dette understøttes tillige af EU-Kommissionens egen fortolkning, idet der henvises til bl.a. memo 05/478 ad 14. december 2005²:

"The new regulatory system therefore recognises a universal service obligation at affordable prices in all other cases where the market alone does not provide ..."

og af Kommissionens meddelelse, KOM (2005) 203 endl.³:

"... Kun hvis de pågældende tjenester ikke udbydes på markedet, kan virksomhederne pålægges at levere forsyningspligtydelser på nærmere fastsatte vilkår (artikel 3, 4 og 8)."

Direktivet indebærer tillige, at dersom Medlemsstaternes implementeringsstrategi er konkurrenceforvridende, og det samtidig er muligt at vælge en anden mindre indgribende strategi til opfyldelse af forsyningspligten, har Medlemsstaterne pligt til at vælge den mindre indgribende strategi – alt andet vil ikke være i overensstemmelse med Direktivet.

Dette indebærer, at Medlemsstaterne ved valg af strategi for opfyldelsen af deres forsyningspligt, skal undersøge, om forsyningspligten kan varetages gennem konkurrence på det eksisterende marked, og i benægtende fald, om det er nødvendigt at indføre en forsyningspligt for en eller flere virksomheder.

3.2 Forsyningspligten for TDC er med overvejende sandsynlighed direktivstridig

3.2.1 Pligt til at nedlægge forsyningspligten

Kravene til en landsdækkende nummerplan og opkaldsbaserede nummeroplysningstjenester er fastlagt i § 8 i bekendtgørelse nr. 1262 af 9. december 2005 om forsyningspligtydelser:

"Forsyningspligten omfatter en landsdækkende nummeroplysnings-tjeneste, der indeholder samtlige numre inden for den offentlige danske nummerplan for telefoni, ISDN og mobilkommunikation, som er tildelt slutbrugere. Forsyningspligten omfatter desuden en bredt dækkende oplysningstjeneste for udenlandske numre.

² "infringement proceedings in the field of electronic communications: What are at stake?"

³ Meddelelse fra Kommissionen om nyvurdering af forsyningspligtens omfang i medfør af artikel 15 i direktiv 2002/22/EF, side 3.

Stk. 2. Ved en nummeroplysningstjeneste som nævnt i stk. 1 forstås en opkaldsbaseret tjeneste, der er adgang til via taletelefonitjenester.

Stk. 3. For så vidt angår numre, der anvendes til forudbetalte kort eller elektroniske kommunikationstjenester, der kan sidestilles hermed, er det tilstrækkeligt, at nummeroplysningstjenesten indeholder oplysninger om denne anvendelse.

Stk. 4. Forsyningspligten omfatter tillige udbud af en udtømmende nummerfortegnelse i enten trykt eller elektronisk form.

Stk. 5. Nummerfortegnelsen som nævnt i stk. 4 skal ajourføres regelmæssigt.

Stk. 6. Forsyningspligtudbyderen skal under behandling af nummeroplysninger, som udbyderen har modtaget fra andre udbydere, anvende principper om ikke-diskriminering."

Som beskrevet indledningsvist har De Gule Sider gennem en årrække udbudt opkaldsbaserede nummeroplysningstjenester, der fuldt ud tilgodeser de krav, der ligger i forsyningspligten for TDC, jf. vort brev af 31. oktober 2006.

Nummeroplysningstjenesterne 1810 og 1811 er fuldt ud på højde med - og på flere punkter mere udbyggede end - 118-tjenesten, idet De Gule Sider kan fremlægge dokumentation for, at 1810 og 1811

- indeholder stamdata om alle danske telekunder (telefonnummer, navn, adresse, og evt. stilling)
- i modsætning til 118 har taletidskort med i databasen (Bl.a. fra TDC Mobil, Sonofon, CBB og Tele2),
- databasen opdateres dagligt eller ugentlig alt efter hvornår de store teleoperatører leverer data, og månedligt hvad angår de små teleoperatører, og
- indeholder bearbejdede data på især virksomheder med markering af hovednummeret på virksomheden så kunden/opkaldsmedarbejderen nemt kan se dette.

Herudover tilbyder 1810 kunden en række ekstra informationer (trafikinformation, vejrudsigt og nyheder).

Prisen for opkald til 1810 er DKK 2,15 og herefter DKK 9,95 pr. minut i dagtimerne, henholdsvis DKK 13 pr. minut i den øvrige tid, og ligger dermed på niveau med et opkald til 118, mens opkald til den automatiske 1811-tjeneste koster en fast pris på DKK 5 pr. opkald.

For alle De Gule Siders produkter gælder det, at forudsætningen for succes er en komplet og altid opdateret database af høj kvalitet. Ellers ville f.eks. www.degulesider.dk ikke kunne tilfredsstille 640.000 ugentlige unikke brugere. Dog er De Gule Siders markedsandel for opkaldsbaseret nummeroplysningstjenester meget lille.

Det ses heraf med al tydelighed, at datagrundlaget for 1810 og 1811 er fuldt dækkende og det sikrer dermed - på ethvert tidspunkt - slutbrugerne adgang til en udtømmende

og opdateret nummerplan. De Gule Siders produkter er derfor mindst lige så gode som 118-tjenesten.

Sammenfattende er der intet, der tilsiger, at markedet i dag ikke til fulde kan opfylde slutbrugernes behov for opkaldsbaserede nummeroplysningstjenester og tilbyde en landsdækkende nummerplan af mindst tilsvarende omfang og kvalitet som 118-tjenesten. Det er derfor efter De Gule Siders vurdering i strid med Direktivet at opretholde en forsyningspligt for en virksomhed.

En lang række af de lande, vi normalt sammenligner os, har da også allerede ophævet forsyningspligten for opkaldsbaserede nummeroplysningstjenester. Det drejer sig bl.a. om UK, Irland, Østrig, Frankrig og Italien⁴.

En fjernelse af forsyningspligten vil alt andet lige betyde, at aktørerne vil kunne konkurrere på lige vilkår med den positive gevinst for forbrugerne, og at der vil kunne udvikles og tilbydes nye tjenester/tillægstjenester. Allerede i dag findes det billige alternativ 1811, baseret på syntetisk tale og talegenkendelse. Samme teknologi anvendes i "Talking Yellow Pages", som er lanceret i andre lande og som De Gule Sider har forudsætningen for at lancere i Danmark, hvis markedsvilkårene var rimelige.

3.2.2 Pligt til at nedlægge 118-nummeret

Fjernelse af forsyningspligten for TDC

Den danske lovgiver har sammenkædet forsyningspligten med 118-nummeret ved at definere 118-nummeret som en forsyningspligtstjeneste⁵. Et bortfald af forsyningspligten for TDC vil nødvendigvis afstedkomme, at 118-nummeret ikke kan opretholdes, men vil skulle overgå til et 4-cifret nummer, jf. nummerbekendtgørelsen⁶. Denne model har en række af vores nabolande benyttet, jf. tabel 1 nedenfor⁷.

Tabel 1 Tilbagekaldelse af trecifret kortnumre

Land	Ændret	Før	Nu
UK	2003	192	118XYZ
Tyskland	1999	Tre cifre	118XY(Z)
Frankrig	2006	12	18XYZ
Spanien	2003	1003	118XY
Norge	2005	180	18XY
Schweiz	2006	111	18XY

⁴ Jf. undersøgelse fra den europæiske brancheorganisation EIDQ "European Directory Services - Market Summaries", dateret 23. september 2005, side 5, det amerikanske analysebureau, Pelorus Group, med speciale i at udarbejde analyser og rapporter vedr. DA-industrien, "The Emerging Model" (2006).

⁵ Jf. forarbejderne til bl.a. L418/2000 (§ 16, stk. 2, nr. 5), L 392/1997 (§ 2, stk. 4, nr. 5) og L 397/1997 (§ 4a).

⁶ Jf. Bekendtgørelse nr. 653/2003.

⁷ Jf. undersøgelse fra den europæiske brancheorganisation EIDQ "European Directory Services - Market Summaries", dateret 23. september 2005, side 5, det amerikanske analysebureau, Pelorus Group, med speciale i at udarbejde analyser og rapporter vedr. DA-industrien, "The Emerging Model" (2006).

Forsyningspligten for TDC opretholdes

Hvis den danske stat – modsat De Gule Siders vurdering – måtte fastholde, at den er forpligtet til at pålægge en eller flere virksomheder for nummeroplysningstjenester en forsyningspligt for, at staten dermed kan opfylde sin forsyningspligt efter Direktivet, påbyder Direktivet uafhængigt heraf, at den danske stat skal minimere konkurrenceforvridningerne på markedet og vælge den mindst konkurrenceforvridende løsning.

Den danske stat kan derfor efter De Gule Siders vurdering kun overholde sin i medfør af Direktivets artikel 3, stk. 2 pålagte pligt om at minimere konkurrenceforvridningerne på markedet ved at nedlægge 118-nummeret.

118-nummeret er i væsentlighed årsagen til, at det er så vanskeligt for selv store erfarne aktører med lignende tjenester i udlandet at komme ind på det danske marked, bevare fodfæstet og give TDC konkurrence⁸. 118-nummeret er en reminiscens fra monopoltiden og har derfor – naturligt – en meget høj placering i danskernes bevidsthed, hvilket er en uoverstigelig konkurrencefordel for indehaveren, TDC. Enhver anden aktør vil derfor støde på en mur, når denne skal indarbejde et alternativt kortnummer. 118-nummeret har således et konkurrence-forspring, som selv den mest effektive aktør ikke kan indhente; et forspring, som ikke er begrundet i "competition on the merits", men som udelukkende er et levn fra TDC's tidligere monopolstatus. De Gule Sider har prøvet og forsøger ind til videre fortsat at konkurrere på markedet, men må konstatere, at selskabets markedsandel trods en række markedsføringskampagner fortsat er forsvindende lille.

De Gule Sider har noteret sig, at ITTS anerkender, at en opretholdelse af kortnummer 118 kan påvirke konkurrencen på markedet for opkaldsbaserede nummeroplysningstjenester, men at ITTS samtidig vurderer, at forsyningspligtudbyderens markedsmæssige fordel for så vidt angår trykte og elektroniske nummeroplysningstjenester må vurderes at være begrænset, jf. høringsnotatets side 12.

De Gule Sider deler ikke ITTS' vurdering af, at fordelene ved 118-nummeret er "begrænset", men vil i nærværende sammenhæng ikke kommentere dette yderligere, idet De Gule Siders synspunkter er relateret til den opkaldsbaserede – og ikke den elektroniske – nummeroplysning 118, som TDC er pålagt forsyningspligt for.

Det er således et ubestridt faktum, at kortnummeret 118 "dræber" den i forvejen begrænsede konkurrence på markedet, hvorfor den danske stat allerede af den grund må antages at have pligt til at nedlægge 118-nummeret. Den danske stats pligt består i at vælge en anden, men mindre konkurrencebegrænsende strategi, hvilket vil være at tildele alle udbydere af nummeroplysningstjenester et kortnummer med lige mange cifre. Imødekommes ikke dette, vil De Gule Sider overveje en klage til EU-Kommissionen.

ITTS har i et høringsnotat fra august 2000⁹, i sin kommentar til Tele2's argumenter om, at det ikke fremgår af loven, at det daværende Tele Danmark ikke skal have eneret på 118-nummeret, og at 118-nummeret indebærer en urimelig konkurrencefordel, bl.a. udtalt:

"Tildelingen af kortnummeret 118 til denne landsdækkende nummeroplysningstjeneste er sket ud fra et ønske om en international harmoniseret nummeranvendelse på området, bl.a. som anbefalet i

⁸ Flere virksomheder har gennem årene reserveret numre (4-cifrede) til nummeroplysningstjenester, men har enten ikke taget disse i brug eller har måttet kapitulere og tilbagelevere nummeret.

⁹ I forbindelse med høringen over udkast til "bekendtgørelse om den samlede danske nummerplan".

ECTRA-regi, og er knyttet til forsyningspligten til at udbyde en landsdækkende nummeroplysningstjeneste."

ECTRA's anbefalinger fra 1997 lyder:

"Recommends

That Administrations

- Should designate access code 118 to identify voice directory enquiry services
- Should allocate 118 number space to access voice directory enquiry services in a fair and non-discriminatory manner"

ECTRA's anbefaling indebærer hverken direkte eller indirekte, at de nationale telemyndigheder udelukkende kan eller skal anvende et 3-cifret kortnummer, 118, for nummeroplysningstjenester. Derimod fremgår det med al tydelighed, at anbefalingen er, at de tre første cifre bør være 118, og at de efterfølgende cifre skal tildeles på en fair ikke-diskriminerende måde.

ITTS har i sin "forsyningspligtanalyse" (2006) om en mulig tilbagekaldelse af 118-nummeret fremhævet, at fordelene ville være forbedrede vilkår for konkurrence for virksomheder, der ønsker at levere nummeroplysningstjenester. Som en ulempe har ITTS peget på, at forbrugeren vil skulle lære nye numre at kende. Denne argumentation går igen fra Telekonkurrenceredegørelsen 2003 (s. 159). Det kan undre, at ITTS gennem i hvert fald tre år har været fuldt ud bevidste om konkurrenceproblemerne på markedet uden at handle.

De Gule Sider betvivler stærkt, at en fjernelse af 118-nummeret vil være en reel ulempe for forbrugerne, og vurderer, at øget konkurrence under alle omstændigheder vil mere end opveje en sådan eventuel ulempe. Hertil kommer, at de danske forbrugere næppe er mindre omstillingsvante end forbrugere i andre europæiske lande, hvor det gammelkendte kortnummer er blevet erstattet af nye nummerserier.

Det bemærkes i denne sammenhæng, at Direktivets artikel 13 indeholder en hjemmel til at kompensere en forsyningspligtig virksomhed for det tab denne i givet fald måtte bære, som følge af forsyningspligten. Med andre ord vil staten med hjemmel i Direktivet kunne kompensere TDC – eller en anden forsyningspligtig virksomhed – for de nettoomkostninger, som denne virksomhed i givet fald måtte bære ved en opretholdelse af forsyningspligten samtidig med at 118-nummeret trækkes tilbage.

Lovforslagets § 1, nr. 1, jf. § 16, stk. 5

En naturlig konsekvens af, at forsyningspligten for TDC ophæves og 118-nummeret inddrages, vil være at vende tankegangen i det foreslåede udkast til et nyt stk. 5 i § 16. I stedet kan indføres en såkaldt "hvilende hjemmel" for Ministeren til at genindføre en forsyningspligt for en eller flere virksomheder i tilfælde af, at det kan konstateres, at markedet ikke kan efterkomme slutbrugernes behov.

3.3 Der er ikke juridiske hindringer for at nedlægge 118-nummeret, ligesom hensyn til alarmtjenesten (112) ikke hindrer dette

De Gule Sider har ovenfor redegjort for, at opretholdelsen af 118-nummeret er konkurrenceforvridende, og at den danske stat af den grund har pligt til at tilbagekalde 118-

nummeret. En sådan løsning vil hverken være i strid med EU-retten eller dansk ret, ligesom hensyn til alarmtjenesten 112 ikke hindrer dette.

AD EU-retten

Direktivet regulerer ikke hvilke kortnumre medlemsstaterne skal - eller ikke skal - benytte, herunder i forbindelse med forsyningspligtvirksomhedernes tjenester.

AD Dansk Ret

Det følger af forarbejderne til lovens § 16, stk. 2, nr. 5, at udbud af nummeroplysnings-tjenester på basis af henholdsvis 118- og 113-kortnummer er forsyningspligt-tjenester, og at disse kortnumre dermed følger den til enhver tid udpegede forsyningspligtudby-der. Sammenkædning af 118-nummeret med forsyningspligtudbyderen er således alene et politisk valg, og vil tilsvarende være et rent politisk valg at bryde linket mellem 118-nummeret og forsyningspligt-tjenesten ved en fremtidig udpegning af en ny forsynings-pligtig virksomhed i 2008.

AD alarmtjenesten (112)

ITTS har i "forsyningspligtanalyse 2006" i relation til nummeroplysningstjenester anbefalet, at

"den opkaldsbaserede nummeroplysning (118) og en trykt/elektronisk nummerfortegnelse fortsat er indeholdt i forsyningspligten. Scenariet anbefales, idet det lever op til EU's bestemmelser herom og desuden sikrer alarmmyndighedernes og politiets mulighed for stedsbestem-melse ved alarmopkald og efterforskningsarbejde."

Direktivets artikel 26, stk. 3 pålægger Medlemsstaterne at sikre, at virksomheder, der driver offentlige net, i det omfang det er teknisk muligt for samtlige opkald til det fælles europæiske alarmnummer "112", stiller en lokaliseringsfacilitet til rådighed for de in-stanser, der varetager nødsituationer. Kommissionen har i sin henstilling fra 2003¹⁰ bl.a. henstillet, at for hvert alarmopkald til 112 bør operatører af offentlige net automa-tisk ved netinitiering overføre de bedst foreliggende lokaliseringsdata for den kaldende part til alarmcentralerne i det omfang, det er teknisk muligt. Heller ikke denne henstil-ling indebærer imidlertid, at alarmcentraler ikke kan få oplysninger om den kaldende part på anden vis end ved adgang til den forsyningspligtige virksomheds nummeroplys-ningstjeneste.

De Gule Sider har forstået, at den nuværende ordning for alarmcentraler i Danmark - i grove træk - indebærer, at alarmcentralen ved opkald bl.a. skal fastslå fra hvilken adresse opkaldet sker. Dette foregår - så vidt vides - i relation til opkald fra fastnettele-foner ved, at alarmcentralen får vist opkaldsnummeret på sit display samtidig med, at telefonnummeret slås op i TDC's "rådatabase", som indeholder alle nummeroplysnings-data, herunder hemmelige og udeladte telefonnumre/adresser, som ikke er indeholdt i andre operatørers nummerdatabaser, jf. lovens § 34, stk. 4, nr. 2, jf. stk. 5.

Alarmcentralens behov er at få adgang til samtlige telefonnumre og adresser fra ét cen-tralt sted og dermed spare kostbar tid. De Gule Sider ser ingen grund til, at dette hen-syn ikke kan tilgodeses uden brug af 118-nummeret. Det centrale er her, at alarmcen-tralen får adgang til én komplet landsdækkende nummer-/adressedatabase, og ikke om

¹⁰ Jf. Kommissionens henstilling af 35. juli 2003 om hvordan lokaliseringsoplysninger om den kaldende part bør behandles i elektroniske kommunikationsnet med henblik på alarmtjenester, der er udbygget med opkaldslokalisering, pkt. 4, som offentliggjort i EU-Tidende 2003 L 189/49.

denne nummer-/adressedatabase hedder "118" eller ej. En tilbagekaldelse af 118-kortnummeret er således ikke i sig selv problematisk for alarmcentralerne, så længe der er adgang til én komplet landsdækkende nummer-/adressedatabase. En mulig "løsning" kunne være at udpege en neutral instans, eventuelt Falck/Politiet, hvortil samtlige teleoperatører blev pålagt løbende at indberette nummeroplysningsdata og opdatere disse på tilsvarende måde som operatørerne i dag indberetter til TDC.

3.4 Alvorlige Konsekvenser for markedet og forbrugerne ved en vedtagelse af lovforslaget i dets nuværende form

Hvis lovforslaget vedtages i sin nuværende form, vil "slaget" formentlig være tabt for de aktører, der endnu ikke har opgivet at konkurrere med TDC's 118-nummer. De Gule Sider har som nævnt prøvet og forsøger - ind til videre - fortsat at kæmpe, men må konstatere, at selskabets markedsandel fortsat er forsvindende lille.

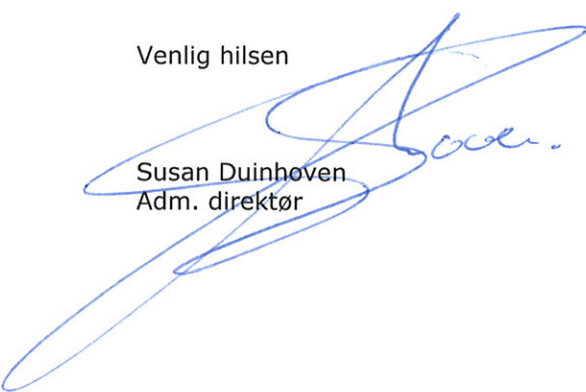
Selvom strømningerne i EU tilsiger, at Danmark formentligt på et senere tidspunkt ved en ændring af Direktivet – tidligst i 2009/2010 - vil være direkte forpligtet til at fjerne forsyningspligten, er en sådan tidshorisont alt for lang til, at konkurrenter til 118-kortnummeret kan erhverve markedsandele, som gør det kommercielt fornuftigt at blive på markedet. Også set i lyset af, at antallet af opkald er halveret de sidste 5 år er udsigterne snarere med al tydelighed, at konkurrenterne vil bukke under for den konkurrenceforvridning, der kan konstateres, og det er derfor nu eller aldrig, at forsyningspligten for TDC og 118-nummeret skal tilbagekaldes. Det er ganske enkelt for sent at afvente en kommende ændring af EU's regler, da de alternative udbydere til den tid ellers som følge af nedgangen i kundegrundlaget ikke vil kunne udarbejde en "business case", der gør det muligt at afholde omkostninger ved at etablere sig på markedet.

Hvis forsyningspligten og 118-nummeret ikke tilbagekaldes, vil der ingen produktudvikling være og intet konkurrencepres – resultat: der sidder én gammel monopolist tilbage, og forbrugerne lades i stikken.

Et sådant scenario vil som allerede nævnt få De Gule Sider til at overveje en klage til EU-Kommissionen.

De Gule Sider ønsker i nær fremtid at få lejlighed til at uddybe ovenstående bemærkninger på et møde med ITTS.

Venlig hilsen

Susan Duinhoven
Adm. direktør